

at en stor part af de bosniske krigsflygtninge i Danmark er kommet hertil som hele familier, langt fra dem alle sammen, men en del af dem er faktisk kommet samlet hertil – far, mor og børn – og dér bliver der jo ikke tale om en efterfølgende familiesammenføring.

Men den ting, jeg måske havde allersværest ved at forstå i hr. Helge Adam Møllers indlæg, var udsagnet om de store menneskelige konsekvenser, det ville få, hvis der var nogle, der fik asyl, og jeg forstod, at det var udsigten til, at de måske ikke alle ville komme i arbejde.

Når man nu bringer de menneskelige konsekvenser ind i billedet, hvad så med at interessere sig for de langtrækkende konsekvenser, det vil få, hvis vi fulgte det lovforslag, der ligger her, hvor den utryghed, den psykiske nedslidning og dermed også den manglende livsduelighed, der kommer ud af det, er menneskelige konsekvenser, så det batter?

Derfor vil jeg opfordre til, at man også eftertænker det på den måde.

Men endnu mere ejendommeligt bliver det, når hr. Helge Adam Møller siger, at det, det drejer sig om, er, at vi skal sørge for, at de bosniske krigsflygtninge i så god form som muligt kan vende tilbage og deltage i opbygningen af deres land. Synspunktet er jeg enig i, men jeg synes unægtelig, at det rejser spørgsmålet: Hvorfor i alverden stemte Det Konservative Folkeparti så imod de vilkårsforbedringer, som vi vedtog sidste år? Hvorfor stemte man imod, at man skulle ud i følordninger? Hvorfor stemte man imod, at børnene skulle have bedre undervisning? Hvorfor stemte man imod, at der skal laves nogle bedre bovilkår? Det er jo præcis alle de vilkårsforbedringer, der skal bringe folk i stand til at vende tilbage. Så jeg må nok sige, at jeg faktisk ikke synes, at det hænger sammen. Det gør det ikke logisk, det gør det heller ikke, hvis vi skal kalde det livsholdningsmæssigt.

Så siger hr. Helge Adam Møller også med manende røst: Dette vil skabe kaos i asylsystemet. Nej, det vil det ikke. Der vil blive oprettet et særligt bosnierkontor under Direktoratet for Udlændinge. Det er under forberedelse, og det starter sit arbejde den 15. december. Det vil være sådan, at der bliver ansat særskilt mandskab, som alene har den opgave, og derved vil det ikke på nogen måde komme til at anfægte den øvrige asylsagsbehandling.

Så sagde hr. Tom Behnke i sit indlæg, at der jo ikke var nogen, der var vendt tilbage til Bosnien-Hercegovina. Nej, det er rigtigt, at det ikke er

noget særlig stort tal, der har fået muligheden for at vende tilbage, men der er en tre hundrede stykker, der har søgt om det, og af dem er de første 75 vendt tilbage.

Vi har faktisk arbejdet meget ihærdigt på at få en orden med de kroatiske myndigheder, så der kan skaffes transitvisa, og det er lykkedes. Men en del af de mennesker kan, fordi krigen er blusset op, ikke vende tilbage rent fysisk; der er ikke nogen mulighed for det. Derfor står der allerede nu yderligere ca. 200 i venteposition, og de vender tilbage i præcis det øjeblik, det rent fysisk kan lade sig gøre.

Så til spørgsmålet om de bosniske krigsflygtinges egne ønsker. Dansk Flygtningehjælp har lavet en undersøgelse, hvor man har spurgt, så vidt jeg husker ca. 12.000, dvs. de voksne over 15 år: Hvad er det for en forestilling, I har om jeres fremtid? Hvad ønsker I? Deraf har ¼ sagt, at de ønsker at blive i Danmark. ½ har sagt, at de ønsker at vende tilbage, så snart som det overhovedet er muligt. Resten har ikke været i stand til at besvare spørgsmålet. Det er der ikke noget at sige til, så kaotisk som forholdene ser ud nu.

Det vil sige, at uanset om man får asyl eller ej, vil ønsket om at vende tilbage og deltage i genopbygningen af landet selvfølgelig være intakt hos et meget stort antal. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor mange det er, men at der er hårdt brug for det, er der ingen tvivl om.

Den sidste bemærkning, jeg skal komme med, er et svar på fru Birthe Rønn Hornbechs spørgsmål om, hvorvidt man kan bruge midlertidighedsbegrebet i udlændingeloven, som den er i dag. Ja, det kan man godt. Det har jeg i øvrigt besvaret ved mange tidligere lejligheder.

Derudover er der jo så også en inddragelsesregel inden for de første tre år, man har opholdt sig her i landet. Jeg undrer mig egentlig over, at repræsentanten for Venstre aldrig nogen sinde, dengang man selv havde regeringsmagten, sørgede for at lægge pres på sin minister for, at man brugte den regel. Den regel har jo aldrig været brugt i den danske lovgivning. Den står der, men ingen har brugt den, og det må vel have en forklaring, og den kan vi så få ved en anden lejlighed.

Yderligere vil jeg godt sige, at vi har bedt Per Sørensen-udvalget – det er et svar til fru Birthe Rønn Hornbech – om yderligere at kulegrave midlertidighedsbegrebet i lovgivningen, som den er i dag, og komme med overvejelser om, hvordan man i øvrigt kan anvende den. Så det vender vi frygteligt tilbage til.